

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414201330
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414201330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej H. za účasti vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 778,21 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 280,31 eur spolu s úrokmi z omeškania nasledovne:
? vo výške 9 % ročne zo sumy 73,48 eur za obdobie od 4. 3. 2011 do zaplatenia,
? vo výške 9 % ročne zo sumy 84,28 eur za obdobie od 4. 4. 2011 do zaplatenia a
? vo výške 9,25 % ročne zo sumy 122,55 eur za obdobie od 4. 5. 2011 do zaplatenia,
do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Žalobkyňa je povinná zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na náhrade trov konania 33,40 eur k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Bratislava, Zámocká 36, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 5. 3. 2014 domáhala na žalovanej zaplatenia 778,21 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 73,48 eur za obdobie od 4. 3. 2011 do zaplatenia, zo sumy 84,28 eur za obdobie od 4. 4. 2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 122,55 eur za obdobie od 4. 5. 2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 497,90 eur za obdobie od 4. 3. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako poskytovateľ uzavrela so žalovanou ako účastníkom zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok poskytovateľa poskytovať žalovanej dohodnuté služby elektronickej komunikácie. Žalovaná sa v zmluve zaviazala služby riadne odoberať a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku služieb.

Spoločnosť Slovak Telecom, a. s. od účinnosti zmluvy o pripojení žalovanej dohodnuté služby aj poskytovala. V súlade so zmluvou o pripojení a aktuálnym cenníkom za poskytnuté služby žalovanej

vyčíslila cenu nasledovne: faktúrou č. 7102432738 splatnou 3. 4. 2011 a znejúcou na sumu 84,28 eur, faktúrou č. 7101358982 splatnou 3. 3. 2011 a znejúcou na sumu 73,48 eur, faktúrou č. 7201588918 splatnou 3. 3. 2012 a znejúcou na sumu 497,90 eur a faktúrou č. 7103462206 splatnou 3. 5. 2011 a znejúcou na sumu 122,55 eur.

Žalovaná nesplnila povinnosť vyplývajúcu jej zo zmluvy o pripojení a cenu riadne poskytnutých služieb nezaplatila. Tým porušila povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o pripojení v spojení so všeobecnými podmienkami. Dlh žalovanej vyčíslil na 778,21 eur.

Nezaplatením špecifikovaných faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná dostala podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka do omeškania. Žalobou sa žalobkyňa domáha zaplataenia aj úrokov z omeškania vo výške stanovenej § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. tak, ako to špecifikoval v petite žaloby.

Aktívnu legitimáciu žalobkyne v konaní zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 24. 6. 2013.

V rámci prípravy pojednávania súd žalovanej 8. 8. 2014 doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie. Žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

Podaním doručeným súdu 9. 9. 2014 vstup do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo námestie 7, IČO: 42 362 962.

Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe zástupca tohto vedľajšieho účastníka podaním doručeným súdu 23. 9. 2015 navrhol zamietnutie žaloby v časti nároku opierajúceho sa o faktúru č. 7201588918 vo výške 497,90 eur. Uviedol, že podľa faktúry ide o nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty. Zmluvné pokuty naformulované právnou predchodkyňou žalobkyne v spotrebiteľských zmluvách sú v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a teda neplatnými ex tunc. Takéto zmluvné pokuty sú nevyvážené, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvné pokuty neboli ani individuálne dojednané. Žalovaná mohla zmluvu o pripojení, ktorej súčasťou zmluvné pokuty sú, iba podpísať alebo nepodpísať. Súdy už v obdobných veciach určili takéto ustanovenia o zmluvných pokutách ako neprijateľné zmluvné podmienky. To podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje zákonnú prekážku na to, aby dodávateľ, príp. jeho právny nástupca, mohol neprijateľné podmienky naďalej uplatňovať. Argumentoval tiež, že dojednania o zmluvnej pokute sú neurčité a nejasné, že dojednania sú súčasťou všeobecných podmienkach a nie zmluvy samej, ako aj že dojednania o zmluvnej pokute sú tiež v rozpore s dobrými mravmi.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení“ súd zistil, že 2. 7. 2010 uzavrela obchodná spoločnosť Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, so žalovanou zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby v programe „PODLA SEBA 1“ a za tým účelom poskytnúť žalovanej SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (ďalej len zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení

neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky) a Cenník služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len cenník).

Z listiny označenej ako „Dodatok k zmluve o pripojení“ z 2. 7. 2010 (ďalej len dodatok) súd zistil, že toho istého dňa spoločnosť Slovak Telekom, a. s. uzavrela so žalovanou aj ďalšiu zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanej mobilný telefón zn. Nokia 7230 za kúpnu cenu 1 euro.

Žalovaná v konaní neučinila sporným a vykonaným dokazovaním nebolo spochybnené, že žalovaná nezaplatila cenu za verejné telefónne komunikačné služby, ktoré jej spoločnosť Slovak Telekom, a. s. poskytla a ktoré jej vyfakturovala nasledovne:

- faktúrou č. 7101358982 vystavenou 15. 2. 2011, splatnou 3. 3. 2011, znejúcou na sumu 73,48 eur,
- faktúrou č. 7102432738 vystavenou 15. 3. 2011, splatnou 3. 4. 2011, znejúcou na sumu 84,28 eur,
- faktúrou č. 7103462206 vystavenou 15. 4. 2011, splatnou 3. 5. 2011, znejúcou na sumu 122,55 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 2. 7. 2010 (ďalej len zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaná 2. 7. 2010 uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách, vrátane jej dodatku. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky a cenník.

Súd túto zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený touto zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovanej ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 2. 7. 2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa §52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 os. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vychádzajúc z listinných dôkazov v spise žalovaná pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. Žalobkyňa v prejednávanej veci neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charaktere zmluvy. Žalovaná je v zmluve označená ako „fyzická osoba - nepodnikateľ“. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že spoločnosť Slovak Telekom, a. s. pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, nárok na tzv. hovorné, súd prijal záver, že tento nárok má svoju oporu v zmluve o pripojení 2. 7. 2010. Žalovanej preto uložil povinnosť zaplatiť z tohto titulu sumu 280,31 eur, ktorú si žalobkyňa uplatnila žalobou a ktorá vyplýva z listinných dôkazov v spise. Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva

zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telecom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469 a žalobkyňou 24. 6. 2013.

Z faktúry č. 7201588918, o ktorú zástupca žalobkyne opieral nárok na zaplatenie sumy 497,90 eur vyplýva, že touto faktúrou spoločnosť Slovak Telekom, a. s. žalovanej vyfakturovala zmluvnú pokutu.

Ako už súd v značnom počte obdobných vecí uviedol, žaloba v tejto časti nie je dôvodná, nakoľko zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Nárok na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty vychádza zo zmluvných podmienok, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a pod.) v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

Žaloba v prejednávanej veci predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v tejto časti, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadost'učinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods.1 smernice Rady č.93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu

nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby v časti zmluvnej pokuty súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárove zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednaní o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaná tak nemala reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednaní o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemala možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednaní o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednanie pritom zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžky využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných

povinností žalovanou je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovacia prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co 137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co 136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednaní v bode 4 dodatku: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v čl. 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejme, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj nálež ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod).

Taktiež pokiaľ ide o samotné splnenie podmienok dohodnutých pre vznik nároku na zmluvnú pokutu v prejednávanej veci a podmienky, že „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku,“ súd dodáva, že podľa všeobecných podmienok k vypojeniu SIM karty žalovaného podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení „podniku“ od zmluvy o pripojení. V prejednávanej veci zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva záver, že by „podnik“ od zmluvy o pripojení odstúpil.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % a 9,25 % ročne tak, ako ho špecifikovala petitom žaloby. Súd jej tieto úroky z omeškania priznal iba zo súm zodpovedajúcich výške priznanej istiny 280,31 eur vychádzajúc zo splatnosti nezaplatených faktúr. V prevyšujúcej časti žalobu aj ohľadne príslušenstva zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, aplikujúc zásadu úspechu v konaní.

Súd žalobe vyhovel čiastočne. Žiaden z účastníkov teda nemal plný úspech. Žalobkyňa si žalobou uplatnila právo na zaplatenie sumy 778,21 eur, pričom súdom jej bola priznaná iba suma 280,31 eur s príslušenstvom. Úspech žalobkyne tak predstavuje 36 % ($778,21 : 280,31$), úspech žalovanej 64 %. Úspešnejším účastníkom bola teda žalovaná, ktorá má preto podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku právo na pomernú náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 28 % (64 % - 36 %).

Žalovaná si právo na náhradu trov konania neuplatnila (žiadne trovy jej ani nevznikli). Preto súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si nárok na náhradu trov konania uplatnil a vyčíslil v svojom vyjadrení k žalobe z 16. 9. 2015. Pre prípad plného úspechu v spore požadoval priznať náhradu trov právneho zastúpenia advokátom pozostávajúcich z odmeny advokáta za úkony právnej služby 1. prevzatie a prípravu zastúpenia, 2. vyjadrenie k odvolaniu a 3. vyjadrenie vo veci samej 2 x 51,45 eur a 2 x režijný paušál po 8,39 eur, spolu 119,68 eur.

Súd mal za to, že trovy vedľajšieho účastníka v konaní predstavujú trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z odmeny za 2 úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, vyjadrenie k žalobe z 16. 9. 2015) pri hodnote 1 úkonu 51,45 eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), 1 x tzv. režijný paušál 8,04 eur a 1 x režijný paušál 8,39 eur. Celková suma vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov právneho zastúpenia by tak v prípade jeho plného úspechu predstavovala 119,33 eur. Úspech žalovanej však predstavuje 28 %. To znamená, že vedľajší účastník na jej strane má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni iba v rozsahu 28 % zo sumy, ktorá by jej patrila v prípade plného úspechu, čo zo sumy 119,33 eur predstavuje 33,40 eur. Preto súd vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov konania iba v tejto výške.